

Reisebrev fra Harstad

av

Harry Stokkan

7. desember 2010: Det er grytidlig – flytoget fra Oslo S tar meg mot Gardermoen og Norwegian til Evenes. Kulda har satt seg over Østlandet med 20 isnende kuldegrader. Frostrøyk sammen med tallrike lysranker, har juledekorert landskap og bebyggelse.

Flyet lander på Evenes – i rute. Jeg er kommet til en ”varmere” del av moderlandet. Kun et par minusgrader og et syltynt snødekke på jordene.

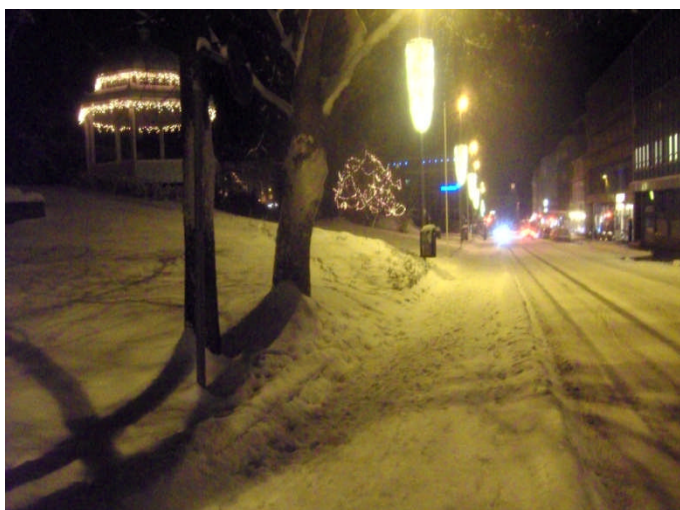
Jeg betaler min honnørbillett og stiger på Harstad-bussen. Det bærer over Tjeldsundbrua og gjennom Kanebogen-skjæringa og inn i Harstadbotn. Der borte ligger barndommens by i en desember-mørketids-skumring. Jeg stiger av bussen ved Seljestad skole (det bygges fortsatt på den nye skolefløyen). Æ e` hjemme igjen!



Marinaen i Harstadbotn med byen i bakgrunnen.

Neste dag: På vei til ”byen” stanser jeg, suger inn atmosfæren og minnes. Her kjøpte jeg som liten gutt, melk i spann og vi unga fikk ”svenskesuppe” under krigen. Forbi kjellerlokalet med Estensens bakeri. Det duftet deilig, og som guttunge forsto jeg aldri de voksne med egne penger som ikke spiste ferske wienerbrød hver eneste dag--!

Nedover Storgata henger nye, dråpeformede lysgirlandere. De fleste jeg snakker med synes de er nydelige, noen få ville gjerne hatt de gamle lysene i stedet.



Den gamle musikkpaviljongen i Generalhaven er også lysdekorert. Generalen selv har tatt vinteruniformen på.



Jeg svipper innom Bysenteret (Bothnergården); noen små forandringer siden sist sommer. På kafeen "Jordbærpikene" har et knippe unge mødre samlet seg rundt et bord med sine små, enten på fang eller i vogner parkert rundt bordet. Et par av mødrene er tydeligvis klare for ny familieførøkelse. Ved et annet bord sitter et par eldre karer og lyg for hverandre. Dette er nok et sted for noen og hver. Bysenteret som nå eies av SALTO, skal visstnok utvides ytterligere. Hjørnegården Hvedingsgate/Egedesgate skal innlemmes med bro over Hvedingsgate – har jeg forstått.



På torget står julegrana med lysene tent. Den kom luftveien med helikopter i år. Om et par uker "snur" sola, og mørketida gir seg gradvis utover det nye året. Godt at byen har julelysene til erstatning.

Jeg handler "julegleder" på Polet i Amfi Bertheus, et effektivt treffpunkt for gamle kjente i en førjulstid, og for så vidt også ellers i året---. Her, i den gamle Bertheus Nilsen-gården, finner jeg det som er igjen av Posten i Harstad. Det var større forhold da jeg på 50-tallet begynte å jobbe i den gamle postgården, og på tollavdelinga i ekspedisjonsbygget på dampskipskaia. Stor ståhei når første båt fra den innefrosse Longyearbyen ankom Harstad på våren.

På kafeen "4Roser" drikker jeg julekaffe med en gammel skolevenn(inde)! Alltid hyggelig å treffe igjen gamle venner fra unge år. Vi to skal også treffes på julebord om et par dager. Kaffen på "4Roser" er forresten sterk og god. Den kan anbefales!

Jeg har tilgang til fersk lokalavis hver dag. *Harstad Tidende* torsdag 9. desember: Harstadklubbens ny(gjen)valgte sekretær, Gunhild Munkebye Ursin, skriver sammen med bror og søster, minneord om sin far Torvid Munkebye. Mine to eldre brødre her i Harstad har barn som lærte å svømme av ham. De fleste av oss på sørsida av byen tok ofte våre første svømmetak i Kanebogen. For egen del lærte jeg den edle kunst først mange år senere på Idrettshøgskolen i Oslo.

Fredag 10.desember: "Radio Harstad" jubilerer. For 25 år siden startet den som "Ungdomsradioen". En jubileumsavis følger som bilag til *Harstad Tidende*. I bilaget er det bilder av ungdommer med familienavn som også er å finne på Harstadklubbens medlemsliste.

Det er fortsatt strid om Gammelbrygga. Det er nå foreslått å utsette planene om riving og nybygg. Man vil bruke tid til å tenke seg om! Sikkert lurt. Ellers foreligger det store planer for regulering av byen. De som styrer, vil utlyse en arkitektkonkurranse for utforming av sjøfronten fra Gammelbrygga til Kaarbøverkstedet. Er det så lurt da? Tenk på Oslo med arkitektenes forslag til nytt Munch-museum og museet på Vestbanen! I Grimstad – min sommerby – satte man sammen flere ulike grupper av folk fra byen som kom med forslag til fremtidige løsninger. Tenk det! Der ønsker man en naturlig, ikke fremprovosert vekst. For Harstads vedkommende håper jeg at byen ikke vokser ut av seg selv.

Flere jeg snakker med rister ellers på hodet av politikere med manglende, eller dårlig kommunikasjon med "folk flest". Politikerne glemmer, sier man, at de er valgt for å tjene folket og

ikke for å fremme sitt politiske ettermæle. Det ristes på hodet og tales om arroganse og maktbrynde i tilknytning til fjernvarmeanlegg i Harstadbotn, firefelts vei inn til sentrum og veitunnel gjennom Harstadåsen. Neste år er det valg. Fortsetter misnøyen, blir det nok noen politikere som ikke lenger blir å regne med blant honoratiores.

De tre neste dagene snør det tett. Hjem fra broder Per nattestid må jeg «gryjne» på oppløyde veier og fortau. Jeg må ut å måke hos min andre bror som jeg bor hos når jeg er på besøk i Harstad. Jeg serveres fisk i ulike varianter. Det blir både boknafesk, lutefisk, kokt kveite og bacalao (laget på selvfisket torsk og egenprodusert klippfisk). Følgelig blir det tett mellom juledrammene.



Hos Petter Sjømat er det bare å velge av havets frukter.

Fredag kveld er det julebord sammen med gamle skolevenner av årgangene 1935-37 fra barneskolen på Seljestad og realskolen på Harstad interkommunale høgre Almenskole.

Vi møtes i 2. etasje på **Nordlendingen** i den gamle, ærverdige Giæver-gården som i senere år har huset alt fra orientalske restauranter til garnbutikk. Nåværende etablissement har jo hatt flere besøk av TV-kokken Hellstrøm, og er blitt et meget populært spisested.

Mine venner og jeg spiser godt og har det veldig hyggelig sammen.



Imidlertid har stedets 2. etasje fortsatt et stykke vei å gå før det imøtekommer en kresen smak. En mer nordnorsk stil ville kanskje gitt lokalet et løft. For egen del manglet min Calvados til kaffen. Den ble lovet å være på plass til neste år! Vel, neste besøk blir nok til festspillene i juni 2011.

På vei sørover noen dager seinere, slår noen strofer av Rolf Jacobsen ned i meg:

*Se oftere mot nord---
Nord er best.
Vinterens flammehimmel---
Se mot nord, oftere.
Det er langt dette landet.
Det meste er nord.*